

HYMN BREWIARZOWY

O Boże w Trójcy niepojęty,
Swoją potęgą wszechmogącą
Stworzyłeś czas i nim kierujesz,
Sam pozostając nad wiekami.

Wystarczasz sobie w pełni, Boże,
Masz bowiem szczęście niezmierzone;
Przezysty, prosty i troskliwy,
Ziemię ogarniasz i przestworza.

Wszelkiego życia źródło, Ojcze,
Synu, Ojcowskiej chwały blasku,
I Ty, co jesteś Obu tchnieniem,
Duchu miłości nieskończonej.

Od Ciebie, Boże najlaskawszy,
Wszystko, co dobre jest i piękne,
Wywodzi pierwszy swój początek,
Ty zaś je w bycie podtrzymujesz.

Obdarzasz nas przedziwną łaską,
Czyniąc synami przybranymi,
Więc daj nam stać się Twą świątynią,
Byśmy się Tobie podobali.

O żywe Światło, w chwale nieba
Połącz nas z chórem Twych aniołów;
Będziemy wtedy Cię sławili
Pieśnią miłości i podziękii. Amen.

BOŻE CIAŁO
MSZA ŚW. Z PROCESJĄ
EUCHARYSTYCZNĄ
CZWARTEK - 11.30

Z OGŁOSZEŃ

- * We wtorek pierwsze nabożeństwo czerwcowe o godz. 17³⁰. Po nabożeństwie z racji pierwszego wtorku miesiąca będą wyczytane wypominki. Msza wieczorna w int. zmarłych.
 - * We wtorek po Mszy spotkanie z rodzicami dzieci klas IV w sprawie przygotowania do rocznicy I Komunii Świętej.
 - * W pierwszą środę miesiąca Msza św. zbiorowa z formularzem o św. Józefie. Po Mszy modlitwy do Oblubieńca NMP. Zapraszam panów z koła św. Józefa.
 - * W środę po Mszy wieczornej spotkanie służby liturgicznej i chętnych do pomocy w przygotowaniu ołtarzy.
 - * W czwartek Uroczystość Bożego Ciała. Układ Mszy taki jak w niedziele. Po sumie procesja do czterech ołtarzy wokół kościoła.
 - * W tym tygodniu pierwszy piątek miesiąca. Przed południem będziemy nawiedzać chorych. O godz. 15⁰⁰ i Msza św. po której nastąpi adoracja Najświętszego Sakramentu. O godz. 17³⁰ – nabożeństwo Czerwcowe. O godz. 18⁰⁰ Msza o Najświętszym Sercu Pana Jezusa.
 - * W sobotę po Mszy wieczornej różaniec wynagradzający
 - * Sprzątanie kościoła w piątek po Mszy wieczornej. Zapraszamy.
- Intencja dla **Koła św. Faustyny**: O miłosierdzie Boże dla konających. Dla **Koła św. Franciszka**: W int. katolickiego wychowania dzieci i młodzieży; Dla **koła MB Fatimskiej**: w int. kapłanów posłanych do nowych parafii .

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafialna

ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 227270595; parafia.prazmow.pl

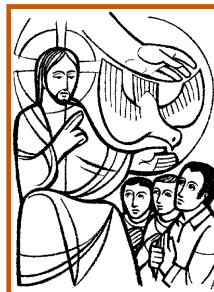
Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

NIEDZIELA TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ 30 maja 425'21

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: Pwt 4,32-34 * Ps: 33* Czytanie II: Rz 8,14-17

Ewangelia: Mt 28, 16-20

Jedenastu zaś uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeni, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. *Oto słowo Pańskie*

DAR JEDNOŚCI

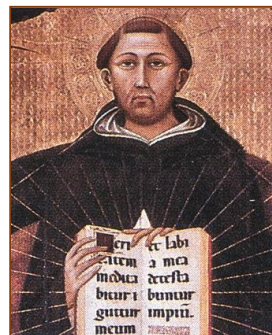
Często słyszymy pozdrowienie liturgiczne na początku Mszy świętej: „Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi” (por. 2Kor 13,13). W tych słowach zawarta jest formuła trynitarna powiązana z darami: miłości, łaski i jedności. Szczególnie dzisiaj – w niedzielę Trójcy Przenajświętszej – chcemy odkrywać nową głębię w tym prostym pozdrowieniu. Główne prawdy wiary otwiera sformułowanie będące fundamentem monoteizmu, czyli wiary w jednego Boga: „Jest jeden Bóg”. Ta prawda została objawiona w Narodzie Wybranym i pielęgnowana przez wieki jako największy skarb stała się podstawą tożsamości Narodu. Prawowierny Żyd z wielkim pietyzmem odmawiał przez wieki modlitwę, którą Pan Jezus cytuje, jako wstęp, a może lepiej powiedzieć – fundament - przykazania miłości: „Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden” (Mk 12,29). Politeizm – czyli wielobóstwo – był dla Narodu Wybranego obrzydliwością, porównywaną w Biblii do cudzołóstwa. Pan Jezus objawia nam głębszą prawdę o Jedynym Bogu, który jest miłością.

Bóg w Trójcy Świętej jest Jeden, Jedyny a jednocześnie jest Jednością Osób. Jedność, to inaczej (z greckiego) komuniam. Możemy więc powiedzieć: Bóg jest Komuniam. Natychmiast mamy skojarzenie z Eucharystią, z Komunią Świętą – i słusznie. Ale najpierw warto sobie uświadomić, że słowo Komuniam jest imieniem własnym Boga w Trójcy Świętej Jedynego. On – jako Komuniam Osób, doskonała jedność Ojca, Syna i Ducha zaprasza nas w swój wewnętrzny świat miłości, łaski i jedności. Możemy więc powiedzieć, że przyjmujemy w Komuniam Tego, który jest Komuniam, ażeby przeżyć z Nim komuniam. Gdy mówimy, że Bóg jest jeden – w polemice ze światem pogańskiego politeizmu – sprowadzamy najpierw problem do ilości. Paganie w swej „główniej prawdzie wiary” mówią: „jest wielu bogów” a my odpowiadamy: „Jest tylko jeden, jedyny Bóg”. Pierwsza prawda wiary monoteistycznej od problemu „ilości” prowadzi nas w świat łaski. Cytowaną modlitwę „szema Izrael” w świetle nauki o Trójcy Przenajświętszej można rozszerzyć: „Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jedyny. Bóg jest jednością”. W naszym świecie pełnym rozłamów, bolesnych podziałów, indywidualizmu, samolubstwa, zamknięcia, egoizmu, samotności – tęsknimy za prawdziwą jednością. I wiemy dobrze, że po ludzku jest ona niemożliwa, ponieważ jest atrybutem Boga i tylko Ten, który jest Jednością może obdarzyć nas tą łaską. Grzech pierworodny był odrzuceniem jedności z Bogiem, która wyrażała się w słuchaniu Boga. Szatan skusił człowieka i do dzisiaj kusi pragnieniem

władzy, wielkości, bogactwa, wolności i niezależności. Pan Jezus przyszedł na ten świat, aby nas zbawić i zwyciężyć te wszystkie pokusy, których sam doświadczył na pustyni judzkiej. Kardynał Fulton Sheen tak pisze o władzy Jezusa: „On był Władzą, która stała się posłuszna, Panem, który stał się sługą, i Panem, który przyszedł nie po to, by Mu służyło, ale by służyć. Jego władza w ludzkim porządku sięgała przez czterdzieści dwa pokolenia do Abrahama, i w boskim porządku przez wieczne pochodzenie z łona wiecznego Ojca. Jego władza przy narodzeniu była witana muzyką anielskich harf sławiących Jego chwałę. Jego władza, gdy miał dwanaście lat, zadziwiła mądrych uczonych w świątyni, gdy objaśniał im mądrość Syna ukrytą w zamiarach Jego Niebieskiego Ojca. Jego władza, gdy miał lat trzydzieści, przemieniła wodę w wino, uciszała morską burzę, a gdy miał lat trzydzieści trzy, Jego władza uzmysłowiła Poncjuszowi Piłatowi, który chciał Go pozbawić tytułu do władzy i rządzenia, że Jego prawdziwy tron nie jest w Rzymie, lecz ponad wszystkim w niebie, gdzie Piłat pewnego dnia będzie musiał stanąć i zdać rachunek ze swojej służby” (Wieczny Galilejczyk, Poznań 2019, 33) Potępienie, to wieczne oddzielenie od Tego, który jest Miłością. Zbawienie, to wieczna komuniam z Trójjedynym Bogiem. Święty Jan napisał w swoim liście: „Bóg jest światłością, a nie ma w Nim żadnej ciemności” (1J 1,5). Możemy sparafrazować dziś te słowa: „Bóg jest Jednością, a nie ma w Nim żadnego podziału”. Kto żyje miłością Boga Ojca i łaską naszego Pana Jezusa Chrystusa, staje się apostołem jedności w Duchu Świętym.

ks. Proboszcz

MODLITWA ŚW. TOMASZA Z AKWINU

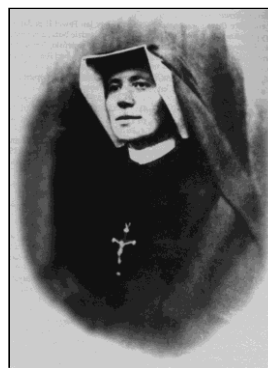

Wszchemogący, wieczny Boże, oto zbliżam się do najświętszych tajemnic Twego Syna Jednorodzonego, naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Zbliżam się do nich jak chory do lekarza życia, jak nieczysty do źródła miłosierdzia, jak ślepy do światła wiecznej jasności, jak ubogi i nędzny do Pana nieba i ziemi. Błagam Cię, abyś dzięki swej nieskończonej hojności uleczył moją słabość, obmył moje grzechy, rozświetlił moje mroki, wzbogacił moje ubóstwo i okrył nagość, abym mógł przyjąć Chleb aniołów, Króla nad królami i

Pana nad panami z taką czcią i pokorą, skrucną i pobożnością, z taką czystością i wiarą, z takim zamiarem i uwagą, jak tego wymaga moje zbawienie. Spraw łaskawie, abym przyjął nie tylko znak zewnętrzny sakramentu Ciała i Krwi Pańskiej, lecz istotę i całą moc tego sakramentu. Najłaskawszy Boże, daj mi tak przyjąć Ciało Twego Syna Jednorodzonego, naszego Pana, Jezusa Chrystusa, które wziął z Maryi Dziewicy, abym mógł być wcielony w Jego Ciało mistyczne i zaliczony między Jego członki. Ojciec najmilszy, pozwól mi wiecznie wpatrywać się bez zasłony w oblicze umiłowanego Syna Twojego, którego teraz w czasie ziemskiej wędrówki pragnę przyjąć pod postacią Chleba. Amen.

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY

684

+ Godzina święta. Czwartek. W tej godzinie modlitwy Jezus pozwolił mi wejść do Wieczernika i byłam obecna, co się tam działo. Jednak najgłębiej przejęłam się chwilą, w której Jezus przed konsekracją wznosił oczy w niebo i wszedł w tajemniczą rozmowę z Ojcem swoim. Ten moment w wieczności dopiero poznamy należycie. Oczy Jego były jako dwa płomienie, twarz rozpromieniona, biała jak śnieg, cała postać majestatyczna, Jego dusza stęskniona; w chwili konsekracji odpoczęła miłość nasycona — ofiara

w całej pełni dokonana. Teraz tylko zewnętrzna ceremonia śmierci się wypełni, zewnętrzne zniszczenie — istota jest w Wieczerniku. Przez całe życie nie miałam tak głębokiego poznania tej tajemnicy, jako w tej godzinie adoracji. O, jak gorąco pragnę, aby świat cały poznał tę niezgłębioną tajemnicę.